

Sygn. akt II CSK 469/11

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa M. K. i A. K.
przeciwko „S. Polska” – Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

o zakazanie naruszania patentu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 lutego 2012 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 16 marca 2011 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powodów solidarnie
na rzecz pozwanej kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) zł tytułem
kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Powodowie M. K. i A.K. wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 16 marca 2011 r. Sąd ten zmienił wyrok Sądu Okręgowego, uwzględniający powództwo:

- 1) nakazanie pozwanej S. AT Polska Sp. z o.o. zaprzestania wytwarzania, używania, oferowania i wprowadzania do obrotu oraz importu elementów znakujących do cechowania drewna, wytworzonych według patentu nr 191889 na wynalazek pt. „Element znakujący do cechowania drewna”, w tym elementów znakujących do cechowania drewna posiadających następujące cechy: płaska płytką z naniesioną informacją, zaczepy mocujące płytkę na przyrządzie wbijającym, zaczepy mocujące płytkę do materiału drewnianego, wyżłobienia o głębokości mniejszej lub równej grubości płytki, wyżłobienia o głębokości równej grubości płytki na dłuższych krawędziach płytki;
- 2) o nakazanie pozwanej zniszczenia na własny koszt znajdujących się w jej siedzibie, magazynach oraz placówkach handlowych elementów znakujących do cechowania drewna wytworzonych według patentu nr 191889 i mających opisane wyżej cechy;
- 3) o zobowiązanie pozwanej do opublikowania na własny koszt na trzeciej stronie dziennika „Gazeta Wyborcza” oraz w czasopiśmie „Las Polski” w formie ogłoszenia o określonej wielkości, w terminie dwóch tygodni od uprawomocnienia się wyroku, oświadczenia następującej treści „ S. Sp. z o.o. z siedzibą oświadcza, że naruszyła prawa z patentu nr 1 /.../ pt. „Element znakujący do cechowania drewna”, udzielonego na rzecz M. K. i A. K.”, a w przypadku nie wypełnienia powyższego zobowiązania przez pozwaną – o upoważnienie powodów do opublikowania tego oświadczenia na koszt pozwanej

i oddalił powództwo oraz zasądził od powodów solidarnie na rzecz pozwanej koszty postępowania za obie instancje. Sąd drugiej instancji dokonał odmiennej oceny materiału dowodowego, w szczególności opinii biegłych i uznał, że nie doszło do naruszenia przez pozwaną przysługujących powodom praw z patentu.

Powodowie zaskarżyli powyższy wyrok, opierając skargę kasacyjną na obydwu podstawach z art. 298³ § 1 k.p.c. Podnieśli także, że wystąpiła nieważność postępowania. Domagali się uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu. W skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia określili na 10 000 zł.

W odpowiedzi na skargę pozwana podniosła zarzut niedopuszczalności skargi z uwagi na zbyt niską wartość przedmiotu zaskarżenia, nieosiągającą poziomu wymaganego przez art. 398² § 1 k.p.c. w wypadku sprawy o prawa majątkowe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jedną z ustawowych przesłanek dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawach o prawa majątkowe jest osiągnięcie określonej wartości przedmiotu zaskarżenia. Skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, jeżeli wartość przedmiotu podlegającego zaskarżeniu jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych (art. 398² § 1 k.p.c.). Przesłanka ta podlega kontroli Sądu Najwyższego w ramach wstępnego badania sprawy przekazanej mu ze skargą. W rozpatrywanej sprawie powodowie określili wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 10 000 zł. Rozważenia w związku z tym wymaga, czy niniejsza sprawa spełnia kryteria stawiane sprawie o prawa majątkowe, a więc czy dochodzone w sprawie roszczenia służą bezpośrednio realizacji interesów ekonomicznych podmiotu, który domaga się ich ochrony (por. np. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2005 r., III CZP 57/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 116). Problem ten był przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego w powołanym przez pozwaną postanowieniu z dnia 8 marca 2007 r. (III CZ 12/07, OSNC 2008/2/26). Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w uzasadnieniu powołanego orzeczenia, które podziela także Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę, roszczenia określone w ustawie – Prawo własności przemysłowej, służące do ochrony majątkowych praw bezwzględnych (patentu, prawa ochronnego na znak towarowy) są bezpośrednio uwarunkowane interesami ekonomicznymi podmiotu uprawnionego, a zatem mają charakter majątkowy. Taka ich kwalifikacja harmonizuje z przepisami stanowiącymi o przedawnieniu roszczeń z tytułu naruszenia patentu (art. 289 Pr.w.p.), mającymi

odpowiednie zastosowanie do roszczeń z tytułu naruszenia prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, prawa ochronnego na znak towarowy, prawa z rejestracji na oznaczenie geograficzne i prawa z rejestracji topografii, gdyż przedawniają się tylko roszczenia majątkowe (art. 117 § 1 k.c.).

W konsekwencji wszystkie trzy roszczenia dochodzone obecnie przez powodów stanowią roszczenia majątkowe. Powodowie określili wartość przedmiotu zaskarżenia na poziomie, który wyłącza dopuszczalność wniesienia skargi kasacyjnej od orzeczenia Sądu Apelacyjnego. W związku z tym ich skargę kasacyjną należało odrzucić na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398² § 1 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego uzasadnia art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 k.p.c. Wysokość zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego znajduje uzasadnienie w postanowieniach § 2 ust. 1 i 2, § 11 pkt 18 i § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).